

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10849

гр. София, 12.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

като разгледа докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело № 20221110166773 по описа за 2022 година

намери следното:

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Съдът констатира, че след подаване на заявлението за издаване на заповедта за изпълнение в Търговския регистър (на 15.04.2022г.) е вписана промяна в наименованието на фирмата на ищеца от „М. в „А., в който смисъл следва да се допусне уточнение в наименованието на ищеца.

Съдът констатира и че исковата молба е подадена срещу Л. В. Т., а заповедта за изпълнение е издадена срещу Л. В. Х., като единния граждански номер в заявлението, заповедта и в исковата молба съвпадат, поради което на ищеца следва да се дадат указания да уточни имената на ответника, както и да посочи по еднозначен начин началния момент, от който претендира вземането за неустойка за забава в размер на 1,92 лв. и да посочи дали сумата от 162,85 лв., за която предявява осъдителен иск, е с различно основание от сумата от 162,85 лв., за която е издадена заповед за изпълнение, а в случай че се касае за едно и също вземане – да посочи какъв е правният му интерес от предявяване на осъдителен иск за вземане, за което е издадена заповед за изпълнение, респективно да индивидуализира какви по вид вземания и за какъв период се включват в сумата от 162,85 лв.

Ищецът е представил писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими и следва да бъдат приети.

Към делото следва да се приложи производството по ч.гр.д. № 68994/2021г. по описа на СРС, 26 състав.

По искането за допускане на съдебно-счетоводна експертиза съдът ще се произнесе в насроченото съдебно заседание с оглед процесуалното поведение на ответника.

Въпреки нередовността на исковата молба и за процесуална икономия делото следва да бъде насрочена за разглеждане в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА уточнение в наименованието на ищеца от „М. в „А., ЕИК .

УКАЗВА на ищеца в 1-седмичен срок от съобщението с писмена молба с препис за връчване на ответника:

1. да уточни имената на ответника;

2. да посочи по еднозначен начин началния момент, от който претендира вземането за неустойка за забава в размер на 1,92 лв., доколкото в обстоятелствената част на исковата молба е посочена дата 01.05.2020г., а в петитума – 01.06.2020г.;
3. да посочи дали сумата от 162,85 лв., за която предявява осъдителен иск, е с различно основание от сумата от 162,85 лв., за която е издадена заповедта за изпълнение, а в случай че се касае за едно и също вземане – да посочи какъв е правният му интерес от предявяване на осъдителен иск за вземане, за което е издадена заповед за изпълнение, както и да индивидуализира какви по вид вземания и за какъв период се включват в сумата от 162,85 лв.

като го ПРЕДУПРЕЖДАВА, че при неизпълнение на указанията в дадения срок исковата молба ще бъде върната.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

ПРИЛАГА ч.гр.д. № 68994/2021г. по описа на СРС, 26 състав, към производството по делото.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза за насроченото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в съдебно заседание на 18.04.2024г. от 09.40 часа, жза когато да се призоват страните.

На страните да се изпрати препис от настоящото определение.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТОДОКЛАД както следва:

Предявени са обективно кумулативно съединени установителни искове с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 342, ал. 2 ТЗ вр. чл. 232, ал. 2 ЗЗД за сумата от 120,66 лв., представляваща неплатени лизингови вноски по Договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността № . от 11.10.2018г. за периода от 01.05.2020г. до 14.10.2020г., с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 342, ал. 2 ТЗ за сумата от 851,13 лв., представляваща неплатена възнаградителна лихва за периода от 01.06.2020г. до 14.10.2020г., с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от 1,92 лв., представляваща неустойка за забава съгласно чл. 15.1 от ОУ към договора, с правна квалификация чл. 422, ал. 1 ГПК вр. чл. 92, ал. 1 ЗЗД за сумата от 535,77 лв., представляваща неустойка при разваляне на договора за лизинг, дължима на основание чл. 15.5 от ОУ към договора за лизинг, както и осъдителен иск с правна квалификация чл. 345, ал. 1 ТЗ вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 162,85 лв.

Ищецът „А. твърди, че сключил с ответника Договор за финансов лизинг със задължително придобиване на собствеността № . от 11.10.2018г., по силата на който ищецът като лизингодател придобил посочения от ответника като лизингополучател лек автомобил „М.“, идентификационен номер на рамата ., рег. № . и предоставил ползването му на лизингополучателя, за което бил съставен приемо-предавателен протокол от 11.10.2018г. Твърди, че размерът на финансирането бил 4900,25 лв., а срокът на договора – 84 месеца и изтичал на 01.10.2025г. Договорен бил фиксиран лихвен процент в размер на 41,16 %. Твърди, че всички съществени условия на договора били описани в него и приетите от клиента Общи условия и приложения – неразделна част от договора. Ответникът преустановил плащанията на месечните лизингови вноски по погасителен план след последно извършено плащане на 05.08.2020г., което предвид по-ранни допуснати просрочия послужило за частично погасяване на лизинговите вноски с падеж на 01.04.2020г. (частично) и на 01.05.2020г. (частично). Твърди, че към 14.10.2020г. неплатени били част от вноската № 19 с падеж на 01.05.2020г. до вноската № 24 с падеж на 01.10.2020г. Предвид допуснатото неизпълнение ищецът отправил до ответника изявление за разваляне на договора на лизинг, което било връчено на ответника. Лизинговият актив бил ползван от ответника до 14.10.2020г., когато бил върнат на лизингодателя. След разваляне на договора ответникът останал задължен за заплащане на лизингови вноски съгласно чл. 8.1 от договора за периода от 01.05.2020г. до 14.10.2020г. в размер на 120,66 лв. – главница, както и за сумата от 851,33 лв. – договорна лихва за периода от 01.06.2020г. до 14.10.2020г. Отделно от това ответникът дължал неустойка за забава, начислена на основание чл.15.1 от договора, в размер на 1,92 лв., както и за неустойка, дължима при разваляне на договора на

основание чл. 15.5 от договора за сумата от 535,77 лв. – трикратният размер на договорената месечна вноска. Твърди, че за посочените суми е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 68994/2021г. на СРС, 26 състав, срещу която длъжникът възразил в срока по чл. 414, ал. 1 ГПК, с оглед на което ищецът е предявил искове за установяване на вземанията по заповедта. Отделно от това моли ответникът да бъде осъден да му заплати и сумата от 162,85 лв., представляваща разходи за данъчни задължения за процесното МПС за 2020г. Претендира се законната лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 02.12.2021г. до окончателното изплащане на главницата, както и разноски за производството.

Ответникът не е депозирал отговор на исковата молба.

В тежест на ищеца е да установи сключването на договор за лизинг с ответника с твърдяното съдържание, включително лизинговата цена, предмет и срок на договора, направените разноски за лизинговата вещь за 2020г., както и уговорките за неустойка за забава и при разваляне на договора в твърдените размери, изпълнение на задълженията по договорите за лизинг за предоставяне на лизинговата вещь за ползване, че е развалил договорите за лизинг с едностранно изявление, получено от ответника.

В тежест на ответника при установяване на горните обстоятелства е да докаже, че е погасил задълженията чрез плащане.

УКАЗВА на ответника, че не сочи доказателства да е платил претендираните вземания.

Страните сочат доказателства и правят доказателствени искания за установяване на останалите факти, тежестта на доказването за които носят.

УКАЗВА на ответника, че съгласно чл. 238, ал. 1 ГПК, ако не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неprisъствено решение срещу ответника, което не подлежи на обжалване.

ПРИКАНВА страните към използване на способите на медиацията за решаване на спора чрез взаимни отстъпки, като им указва, че към СРС работи Център за спогодби и медиация (ЦМС), като повече информация и връзка с координаторите на програма „Спогодби“ може да се получи на адреса на центъра: гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, стая 204, както и на телефон: 02/8955 423 – координатор Мариана Николова или на електронна поща: spogodbi@srs.justice.bg. Съдът разяснява на страните и че съдебна спогодба може да се постигне във всяко положение на делото, като в този случай се събира държавна такса в по-нисък размер, съответно половината от внесената държавна такса се връща на ищеца на основание чл. 78, ал. 9 ГПК.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____